

Sayın Kadir Topbaş,

Sevgili Belediye Başkanımız,

Geçen pazardı. Bahar gelmişti. Şehirliydik. Hava almak istedik. Gezi Parkına geldik. Bebektik. Yüzlerce. Gezdirmeye getirdi analarımız, babalarımız. Mutlu mutlu seyrettik etrafı. Ne kolay uyuduk pusetlerimizde, ağaçların gölgesinde. Eline sağlık, ne güzeldi parkın yolları. Bir çöp yoktu, pırıl pırıl. Çocuktuk. Yüzlercemiz çocuk parkında oynadık. Eline sağlık, ne güzeldi, ne bakımlıydı. Sallandık, kaydık, koştuk. Yaşlıydık. Biraz da yalnızdık. Ayrı ayrı gelmişiz parka, ama yüzlercemiz oturduk banklara. Seyrettik çocukları. Sohbet de ettik aramızda. Paylaştık dertlerimizi. Hem değişik, hem aynı. Ne rahattı banklar, ne bakımlıydı. Ne güzeldi ektirdiğin çiçekler, renk renk laleler, eline sağlık. Gençlerdik. Binlerce. Piknik yaptık ağaçların altında. Ne güzeldi çınarlar, ne keyifliydi çimler. Oturduk. Şarkılar söyledik (meraklanma, gürültü etmedik, etrafa rahatsızlık vermedik). Sihirbazlar geldi, güldük, eğlendik. Akşam olmuş, fark etmedik. Gencimiz, yaşlımız, parkın çayevinde bütün gün binlerce çay içtik, boğazı seyrettik. Tüm büyük şehirlerin büyük parkları vardı, olmalıydı, ama, var mıydı dünyanın tek bir şehrinde böyle güzel manzara?

Pazar günü Gezi parkında biz onbinlerce şehirliydik. Nefes aldık, keyif aldık. Haftaya mutlu başladık. Sağolasın.

Duyduk ki, parkın yerine beton gelecekmiş. İnanmadık. Kırmızı ile işaretli ağaçları gösterdiler, şaşırdık. Böyle bakımlı parkı bizlere sunan, nasıl elimizden almayı düşünebilirdi? Sevgili belediye başkanımız, sordular hepimize, tek birimiz parktan vazgeçmedik, inşaat istemedik, ne öyle ne böyle herhangi bir bina bize bu mutluluğu, bu huzuru veremez dedik.

Düşündük ki, sen bu parka epeyidir gelmemiş olmalısın. Bankta eşinle oturmamışsın. Ailenle boğaza nazır çay içmemişsin. Üzüldük. Gelip dolaşsa, etrafında kimseye böyle projeler düşündürtmez dedik, mimar o, bilir ki halk için şehrin ortasında açık alandan, parktan daha kıymetlisi yoktur.

Karar verdik, seni ailenle gelecek Pazar parka davet ediyoruz. Ama arabanla gelme sakın. Bir zahmet, oraya ağaçlarımızı, çiçeklerimizi korumaya gelen Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nün bahçıvanlarına da, parkta bizleri korumak için gelmiş polislerimize de söyle, onlar da parkın içinde arabayla dolaşmasınlar devamlı, ayıp oluyor, yakışmıyor. Yürüsünler bizler gibi. Sen de yürüyerek gel. Bilmesin kimse geldiğini. Sessiz sessiz gir hanımınla bir kenarından. Dolaş biraz fark edilene kadar. Gör bebekleri, çocukları, gençleri, yaşlıları. Gör o ağaçları, çiçekleri. Göreceksin, sen de kıyamayacaksın bu parka!

Bekliyoruz!

Gezi Parkında Pazar günü gezen şehirliler